

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Tdo/26/2013
Identifikačné číslo spisu:	6710010788
Dátum vydania rozhodnutia:	12.06.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Hatala
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:6710010788.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Hatalu a sudcov JUDr. Štefana Micháliku a JUDr. Daniela Hudáka na neverejnom zasadnutí konanom 12. júna 2013 v Bratislave v trestnej veci obvinenej C. R. pre zločin opustenia dieťaťa podľa § 206 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Tr. zák. a iné, o dovolaní obvinenej proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 19. septembra 2012, sp. zn. 3 To 94/2012, v spojení s rozsudkom Okresného súdu Zvolen z 8. augusta 2012, sp. zn. 5T 147/2010, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvinenej C. R. s a o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Zvolen z 8. augusta 2012, sp. zn. 5T 147/2010, bola obvinená C. R. uznaná vinnou zo spáchania zločinu opustenia dieťaťa podľa § 206 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. j/ Tr. zákona a to na tom skutkovom základe, že

od začiatku roka 2006, najneskôr do dňa 03. februára 2006 vo W., ulica C. č. XX, v mieste svojho trvalého bydliska nechávala presne nezistenú dobu bez dozoru maloleté deti D. G., nar. XX. D. XXXX, N. Š., nar. XX. E. XXXX a K. Š., nar. XX. D. XXXX, všetky trvalé bytom W., R. D. X, ktoré boli v jej starostlivosti a ktoré si nemohli zadovážiť pomoc, vystaviac ich tak nebezpečenstvu ublíženia na zdraví, nakoľko v miestnosti, kde ich zamkla nemali prístup k vode, strave a miestnosť bola bez zdroja tepla, kde v dôsledku takéhoto zaobchádzania boli maloleté deti dňa 03. februára 2006 vyňaté z rodiny a na základe vydaného predbežného opatrenia Okresného súdu vo Zvolene č. k. 8P 16/06 umiestnené do ústavnej starostlivosti.

Za to jej súd uložil podľa § 206 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 36 písm. h/, § 37 písm. m/, § 38 ods. 2, ods. 7, § 41 ods. 1, ods. 2, § 42 ods. 1, § 39 ods. 2 písm. c/, ods. 3 písm. e/ Tr. zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona bola obvinená pre výkon trestu odňatia slobody zaradená do výkonu trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona bol zrušený výrok o treste v rozsudku Okresného súdu Zvolen, sp. zn. 3T 12/2006, zo dňa 07. mája 2007, právoplatný 28. júna 2007 a to trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky nepodmienečne so zaradením do I. nápravnovýchovej skupiny, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 73 ods. 1 Tr. zákona bolo obvinenej uložené ochranné liečenie psychiatrické ambulantnou formou.

Za skutok v bode 2/ bolo podľa § 44 Tr. zákona upustené od uloženia súhrnného trestu, nakoľko súd považoval trest uložený rozsudkom Okresného súdu Zvolen, sp. zn. 5T 194/2007, zo dňa 14. marca 2008, právoplatný 14. marca 2008 a to trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) mesiace nepodmienečne so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný.

Proti vyššie citovanému rozsudku podala obvinená C. R. v zákonnej lehote odvolanie, ktoré Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením z 19. septembra 2012, sp. zn. 3 To 94/2012, podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Dňa 13. marca 2013 bolo na súd prvého stupňa doručené dovolanie obvinenej, podané prostredníctvom jej obhajcu a smerujúce proti obom vyššie spomenutým rozhodnutiam, kde tento ako dovolacie dôvody označil dôvody v zmysle § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

V bližšom písomnom odôvodnení pritom poukázal na to, že zo skutku uvedenom pod bodom 1/ obžaloby sa obvinená necíti vinnou, vinu v skutku pod bodom 2/ doznala.

Obvinená má za to, že nebolo preukázané, že by svoje deti nechala doma bez pomoci, poukázala pritom na niektoré svedecké výpovede. Podľa jej názoru musí jej byť vina dokázaná bez akýchkoľvek pochybností. Žiaden dôkaz nepreukázal, že by jej deti boli ohrozené.

Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností preto navrhla, aby dovolací súd podľa § 386 ods. 2 Tr. por. zrušil tak napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu ako i jemu predchádzajúce rozhodnutie súdu prvého stupňa a podľa § 388 ods. 1 Tr. por. aby vec prikázal súdu prvého stupňa na nové prerokovanie a rozhodnutie.

Dňa 2. apríla 2013 bolo Okresnému súdu Zvolen predložené písomné vyjadrenie prokurátora k predmetnému dovolaniu, kde tento poukázal predovšetkým na to, že vina obvinenej bola jednoznačne preukázaná tak výpoveďami jednotlivých svedkov, ale aj na základe lekárskeho správ a posudkov. Na základe vykonaného dokazovania bolo teda podľa názoru prokurátora bez pochyb preukázané, že skutok sa stal tak, ako je uvedený v rozsudku, tento bol tiež správne právne posúdený a i uložený trest je primeraný.

Z daných dôvodov preto navrhol dovolanie obvinenej podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť.

K dovolaniu sa na výzvu súdu písomne vyjadril tiež Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny, pričom navrhli dovolania zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní obvinenej skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 1, ods. 2 Tr. por. a § 566 ods. 3 Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou prostredníctvom obhajcu (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por. a § 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonnej lehote a na príslušnom súde (§ 370 ods. 1, ods. 2 Tr. por.), a že spĺňa obligatórne obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1, ods. 2 Tr. por.). Okrem toho zistil, že bola splnená aj podmienka

dovolania podľa § 372 ods. 1, veta prvá Tr. por., keďže obvinená pred podaním dovolania využila svoje právo podať riadny opravný prostriedok a o tomto aj bolo rozhodnuté.

Najvyšší súd Slovenskej republiky však zároveň dospel k záveru, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, nakoľko je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. (§ 382 písm. c/ Tr. por.).

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Čo sa týka uplatneného dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., tak z jeho znenia ako aj z inštitútu dovolania ako mimoriadneho opravného prostriedku je zrejmé, že trestné konanie je v zásade dvojštánčné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd rozhodujúci o dovolaní je potom viazaný zisteným skutkovým stavom vecí tak, ako ho ustálili súdy nižšej inštancie. Rovnako nie je oprávnený ani posudzovať spôsob hodnotenia dôkazov a závery, ktoré z dokazovania súdy vyvodili a ktoré sú podkladom pre zistenie skutkového stavu.

V dôsledku uvedeného iba s poukazom na nesprávne skutkové zistenia alebo na nesúhlas s hodnotením vykonaných dôkazov nemožno potom vyvodzovať predmetný dovolací dôvod. Ten je totiž daný len v tých prípadoch, keď je rozhodnutie súdu založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na inom nesprávnom hmotnoprávnom posúdení.

Ustanovenie § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. teda vyjadruje zásadu, že účelom dovolacieho konania je posudzovanie právnych otázok, nie posudzovanie správnosti a úplnosti zistenia skutkového stavu.

S ohľadom na vyššie uvedené potom najvyšší súd konštatuje, že obvinená R. síce v podanom dovolaní uvádza dovolacie dôvody v zmysle § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., no ich zdôvodnenie je založené výhradne na námietkach smerujúcich voči jednotlivým skutkovým zisteniam a záverom oboch konajúcich súdov.

Nesprávne hodnotenie vo veci vykonaných dôkazov, tvrdenie, že deti neboli ohrozené, neboli zanedbané a vystavené nebezpečenstvu ublíženia na zdraví, spochybňovanie dôveryhodnosti niektorých svedkov, to všetko sú otázky skutkového charakteru.

Úsudok obvinenej o nesprávnom právnom posúdení skutku pritom spočíva na tom, že súdy, podľa nej, nemali jednoznačne preukázané ohrozenie zdravia detí. Nesprávne právne posúdenie teda obvinená odvodzuje len od nedostatočne zisteného skutkového stavu.

Skutok tak, ako bol ustálený súdom prvého stupňa a následne bezo zmeny akceptovaný odvolacím súdom, je však - ako vyplýva už aj z vyššie spomenutého - pre dovolací súd záväzný, pričom tento i podľa jeho názoru napĺňa všetky znaky skutkovej podstaty opustenia dieťaťa zločinu podľa § 206 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j/ Tr. zák.

Z dôvodov vyššie uvedených preto Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.